

De Blauwe Klauwier

uitgave: V.W.G. de Kempen

V O G E L W E R K G R O E P D E K E M P E N

Sekretariaat:

Lex Peeters, Marialaan 26, 5541 CD Reusel, tel.04976-2271.

Penningmeester:

Wim v.d.Voort, Kruisstraat 75, 5541 RE Reusel, tel. 04976-1759
giro nr.: 3675103.

Bestuur:

Maarten Manders: voorzitter, Daalderhof 3, Valkenswaard, tel. 04902-14129

Lex Peeters: sekretaris, Marialaan 26, 5541 CD Reusel, tel. 04976-2271.

Willem Veenhuizen: biol. sekretaris, Bussele 32, 5641 PB Eindhoven
tel. 040-816913.

Tom Heynen: biol. sekretaris, Jan Sluytersweg 26, 5645 JD Eindhoven
tel. 040-114873.

Marco Bakermans: lid, Kerkstraat 42d, 5527 EG Hapert.

Wim v.d. Voort: penningmeester, Kruisstraat 75, 5541 RE Reusel
tel. 04976-1759.

Kommissies:

kommissie onderzoek: kontaktpersoon Jan Wouters.

kommissie beheerswerkzaamheden: kontaktpersonen: Pieter Wouters
Jacques van Kessel.

tentoonstellingskommissie: kontaktpersoon: Renee Loos

Archieven:

1. Broedvogels:

Tom Heynen, Jan Sluytersweg 26, 5645 JD Eindhoven. tel.040-114873.

2. Niet broedvogels:

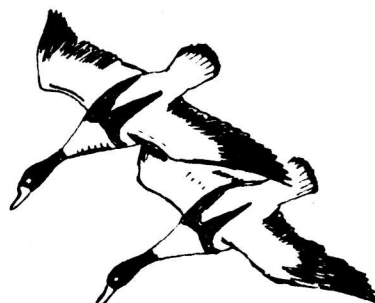
Lex Peeters, Marialaan 26, 5541 CD Reusel, tel.04976-2271

Henk Hendriks, Groesstraat 5, 5662 ET Geldrop, tel.040-853372.

Ruud Bouman, Reinoutl.138, 5665 AC Geldrop, tel.040-853522.

3. Diaërchief:

Wim de Kroon, Kuikeindseweg 6, 5091 TD Middelbeers, tel.04244-2329.

1. Ik, Rob Aarts stop met het redaktiewerk. Hiervoor heb ik verschillende redenen. Terwijl half onderwijsgevend Nederland zich in de WW bevindt, krijgen de werkenden steeds meer werk toegeschoven. Dit gaat dan onder het mom van aanpassen of oprotten. Helaas is oprotten voor mij niet mogelijk en dien ik mij dus aan te passen. Dit aanpassen gaat ten koste van het redaktiewerk en dat is voor mij en de VWG niet aanvaardbaar. Bovendien is het alleszins redelijk, dat mensen met meer tijd een kans krijgen zich in het vrijwilligerswerk te ontplooien.

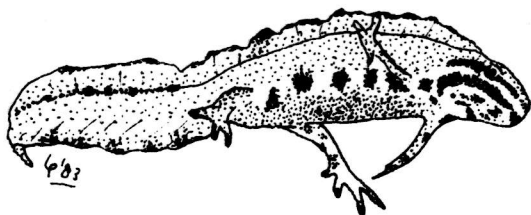
Een andere reden voor mijn vertrek uit de redactie is het besef, dat nieuwe ideeën en frisse aanpak een kans kunnen krijgen.

2. Een nieuwe redactie zal van start gaan met enkele nieuwe mensen, die maandelijks een redactievergadering zullen beleggen, dus twee maal per klauwier. De koördinatie zal in handen zijn van Lex. Er zal gestreefd worden mensen te aktiveren, interessante artikelen te schrijven met betrekking tot de Kempische avifauna. Bovendien zal grote zorg besteed worden aan de lay-out, met oa hetzelfde lettertype voor elk artikel. Het wordt dan ook nodig, dat de kopy in klad, liefst getypt, wordt ingeleverd. Neem voortaan contact op met de redaktiekoördinator, voordat je met het schrijven van een artikel begint. Belangrijkste reden hiervoor is, dat er vooruit gepland kan worden. In het vooruitzicht liggen vooral enkele nieuwe rubrieken en jaarlijks een themanummer (dit jaar "de Korhoender in de Kempen").

De uiterste inleverdatum is al op 18-02-1984. Dit i.v.m. het feit, dat het eerst volgende nummer reeds in maart verschijnt.

De Klauwier, die nu voor je ligt, is een verlaat nummer uit 1983.

Rob en Lex.

ACTIVITEITENOVERZICHT VOGELWERKGROEP "DE KEMPEN" 1983

Hoe actief onze vogelwerkgroep geweest is het afgelopen jaar? Het is moeilijk om daar een antwoord op te geven, want de officieel georganiseerde activiteiten geven lang niet weer wat er gedaan wordt. Hoeveel leden zijn zelf niet actief geweest met tellingen en onderzoekjes, geen glauw idee. Af en toe druppelt er wat door naar de Blauwe Klauwier, maar ik ben er van overtuigd dat het meeste tussen wat papierstapeltjes in verschillende kasten te vinden is. Probeer het maar eens op te zoeken, en kijk eens of er geen interessant artikelletje van te maken is. Het bestuur vindt het bovendien belangrijk om te weten wat ieder zo verder nog aan vogelstudie e.d. doet, al is 't nog zo onbenullig in jou ogen. Waar dan wel een overzicht van te geven is, is van de door of in samenwerking met de werkgroep georganiseerde activiteiten, waarbij hier een onderscheid gemaakt wordt tussen excursies en projecten.

1. EXCURSIES: - Jaarvergadering op de Hees, Eersel (weekend 28,29,30 januari), excursies in de omgeving, bestuurswisseling, lezing en bonte avond.
 - Flevo-excursie (10 april), per auto naar Oostvaardersplassen e.o.
 - Excursie voor Wereldkinderen (15 mei), in omgeving van Toterfout, slechte opkomst van mensen buiten de werkgroep.
 - Excursie naar Cartierheide (27 aug.) o.l.v. terreinppzichter Bartels.
 - Weekend Cap Gris Nez (30 sept, 1 en 2 okt.), zeevogeltrektellen en strandvogelen, verblijf met tent op camping.
 - Weekend "Hamont", België (18,19,20 nov.), gezelligheidsweekend met dagelijks excursies in de omgeving o.l.v. Belgische collega's, uitwisselen van gedachten, dia's, problemen, waarnemingen, bier e.d.

2. PROJECTEN: - Wintervogeltelling (begin jan.) in het kader van een groter project van het SOBVG. Hierbij is 2/3-3/4 van het werkgebied systematisch geteld op Roofvogels, kraaiachtigen, duiven, grote weidevogels e.d.
 - Kapdagen "De Grijsze Steen", 3 zaterdagen in het winterhalfjaar is er t.b.v. het heidebeheer opslag verwijderd, gehooïd en geplagd.
 - Tentoonstelling "Wintervogels" in museum 't Oude Slot te Zeelst (van 23 jan. tot in april). Onderwerpen o.a. wintervoeding, Roofvogels, Ysvogels, vogels van de beken en div. tellingen. Hiervoorafgaande vele werkavonden met overleggen, tekenen, plakken.. door de tentoonstellingscommissie.
 - Lezingen over de Brabantse beken (18 mei Waalre en 2 juni Veldhoven) voor diverse I.V.N.-afdelingen. De themagroep is hiervoor 6 keer bijeen geweest.
 - Vogelcursus door Rob Aars en Peer Bussink. Diverse excursies en thema-avonden voor de beginnende Vogelaar en overige geïnteresseerden binnen de werkgroep.
 - Stad-Eindhoven-inventarisatie. Broedvogelinventarisatie om wat meer inzicht te verkrijgen in het reilen en zeilen van vogelsoorten in het minst bevogelde gebied,. Overige waarnemingen worden ook verzameld (contactpersoon is Willem Veenhuizen).
 - Weidevogelinventarisatie georganiseerd door P.P.D. Eerste jaar van een meerjarig project met zo'n 15 deelnemers binnen de werkgroep (contactpersoon Tom Heynen)

Naast deze min of meer "speciale" activiteiten zijn er natuurlijk de maandelijkse ledenvergaderingen geweest, waarvan het bezoek afgelopen jaar op een uitzonderlijk hoog peil lag (steeds rond de 30 personen), hoewel de programma's beslist niet sensationeler geworden zijn! Een goed teken dus. Blauwe Klauwieren hebben slechts 4 gezien in 1983 en 1 moest nog in jan. 1984 verschijnen. Waar het treurig mee gesteld was, was 't met de publicaties, waarbij de bijdrage van de kapcommissie de enige was. Laten we hopen dat dit slechts een conjunctureel verschijnsel was. Een gestaag groeiend ledental en vele plannen zijn in ieders geval een goed fundament voor een mogelijk nog bruisender 1984 voor onze Vogelwerkgroep.

Marco Bakermans.

GANZEN KIJKEN IN HET DELTA-GEBIED

(Cijfers verwijzen naar plaatsen op de kaart)

Voor de mensen die in de winter graag de ganzen opzoeken volgt hier een kort verslagje van een tocht die 9 leden van de werkgroep op 28 december 1983 gemaakt hebben. Bijgevoegd is de route.

Bij Middelharnis verlieten we de A59 en reden we Goeree Overflakkee binnen. Meteen al (en het was nog half donker) zagen we grote groepen ganzen, o.a. brandganzen, hun slaapplekken verlaten (1). In de buurt van Achthuizen namen we 350 kleine rietganzen waar, (2) die op de vlucht gingen voor jagers. Ook waren er 9 wilde zwanen te zien. Bij den Bommel (3) aan het Haringvliet is het echt goed ganzen en andere watervogels kijken. Onder andere: brandganzen, grauwe ganzen, kolganzen, zaagbekken, nonnetjes, brilduikers en kuifduiker. In de weilanden voorbij Stad a.h. Haringvliet (4) zaten al voor het tweede jaar (of langer) een honderdtal goudplevieren. Als je ze goed waarneemt, ontdek je er nog andere soorten bij (kemp-haantjes, zilverplevier). De tocht voerde verder naar de sluizen bij Stellendam (5). Bekend om de futen, dodaars, zaagbekken en nonnetjes. Bij de Brouwersdam (6) kun je strandvogels en zeevogels waarnemen. Zeer de moeite waard zijn de inlagen ten oosten van de Schelphoek (7). Bekend en boeiend zijn hier de concentraties brand- en rotganzen. We zagen er zo'n 3 à 4 honderd van deze soorten. Verder vertoeven er vele eenden en ze zijn vanaf de dijk mooi waar te nemen. Bergeenden, nonnetjes, brilduikers, tafeleenden, kuifeenden, slobbeenden en smienten (zeker 1000), we zagen ze allemaal. In de weilanden tegen de dijk is ook nog vanalles te zien (hoogtepunt van onze tocht, trek er gerust wat tijd voor uit). Via de Grevelingendam (8) terug naar Overflakkee. Maar stop eerst bij de Grevelingendam als het laag water is want er foerageren dan duizenden vogels op de drooggevallen delen. We zagen er weer vele eenden en ganzen. Indrukwekkend waren de vluchten van de kanoetstrandlopers. Een waar schouwspel als deze snelle rakkers op de vleugels gingen. Donkere "wolken" (bovenkant vogels) wisselden af met lichte (onderkant vogels). Al met al een tocht die zeer de moeite waard is!

P.S. Twee gebieden die ook interessant zijn, maar die we niet aangedaan hebben, liggen bij Stellendam (9) (ten oosten gelegen "Plaat van Scheelhoek") en bij Willemstad (10) (de weilanden tussen Willemstad en Tonnekreek aan het Hollands Diep) waar ik laatst zo'n 1500 kolganzen zag

Mart van den Broek

voor u gelezen.

samenstelling: jan wouters.

In Bird study van november '83 staat een verslag over een inventarisatie van de Nachtzwaluw in Groot Brittanie en Ierland in 1981. Er werden meer dan 2000 min of meer geschikt lijkende gebieden onderzocht, waarvan er ruim 750 ook Nachtzwaluwen bleken te herbergen. Het aantal zingende mannetjes dat werd waargenomen bedroeg 1784. Als we kijken naar de verspreiding dan is zuid Engeland het dichtst bevolkt, maar tot in zuid Schotland werden Nachtzwaluwen aangetroffen, Ierland leverde maar één waarneming op. De grootste dichtheid per atlasblok (10x10 km) was 64 mannetjes. Vergeleken met de waarnemingsperiode voor de broedvogelatlas (1968-72) treedt er een duidelijke verkleining op van het verspreidingsgebied, vooral in het noorden en westen. In de atlasperiode werden in 656 blokken Nachtzwaluwen vastgesteld tegen nu in 241. De totaalschatting voor 1981 komt op maximaal 2100 paren tegen maximaal 3000 in '68-72.

Er werd ook gelet op het habitat waarin Nachtzwaluwen werden aangetroffen. Het is duidelijk dat Nachtzwaluwen open of half-open gebieden prefereren: driekwart van de gebieden had een bedekking door bomen of struiken van minder dan 50%. Open gebieden zoals kap- of brandvlakten met jonge opslag van berk en den, leken speciaal geliefd. Aangeplante bossen vormen tegenwoordig het habitat wat het meest wordt gebruikt (34%). Daarna komen de heiden en "brecklands" met 29%. Brecklands zijn gebieden die helemaal begroeid zijn met Adelaarsvaren. Deze plant kwam ook vaak voor op andere plaatsen waar Nachtzwaluwen zaten.

Als belangrijkste oorzaak voor de achteruitgang wordt klimaatsverandering genoemd: de gemiddelde temperatuur in april en mei is lager geworden en de zomers waren gemiddeld natter sinds de jaren '50. De achteruitgang van de Grauwe Klauwier en de Draaihals worden hieraan ook toegeschreven. Die kenmerken zich ook door een geleidelijke achteruitgang beginnend in het noorden en westen. Voor de nachtzwaluw lijkt er een verband te bestaan tussen de terugkeer-datum van de mannetjes en de dag waarop het niet kouder wordt dan 10,5°C. Sinds de jaren 20 zou de aankomst dan een week later zijn geworden. Ook is bekend dat de laat met broeden beginnende Nachtzwaluwen geen tweede broedsel grootbrengen, zodat een verlate aankomst het broedsucces flink kan beïnvloeden.

Verder kwam het voor dat de Nachtzwaluwen wel tot territorium- en paarvorming kwamen maar niet tot eileg en broeden. Dit waarschijnlijk ten gevolge van het natte en koude voorjaar.

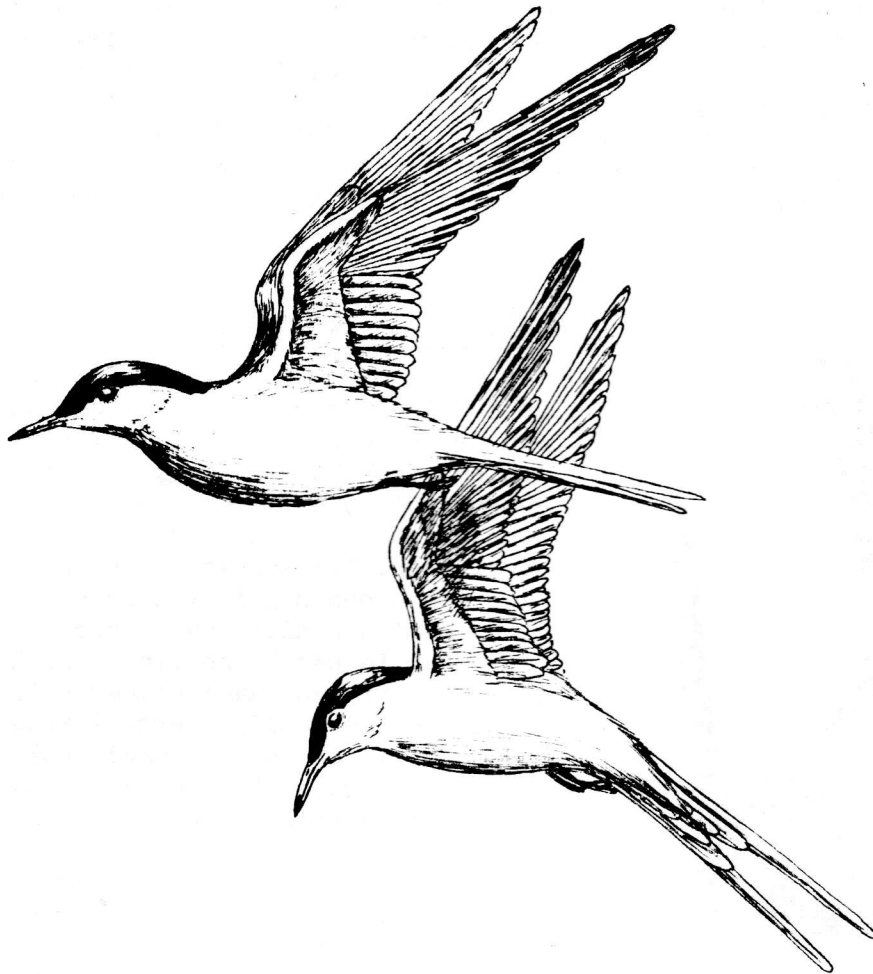
Een andere oorzaak voor achteruitgang is biotoopvernietiging. Dit is nog steeds gaande. In groot Londen (een gebied met een straal van 32 km rond St. Paul's Cathedral) kwamen in 1953 nog 44 territoria voor, in 1973-75 nog 19 en in 1981 geen meer.

Het lijkt erop dat de Nachtzwaluw voor een groot deel afhankelijk is geworden van de bosbouw voor zijn biotoop. Kapvlaktes en herplantingen zorgen voor geschikte nestplaatsen. Het is niet duidelijk in hoeverre open gebieden nodig zijn als voedselgebied.

Tenslotte zou ook verstoring door de mens, en in het bijzonder vogelaars, een rol kunnen spelen bij de achteruitgang. Daarbij wordt een sterk staaltje aangehaald van een deelnemer aan de inventarisatie. Deze nam waar dat op een avond bij één bepaald Nachtzwaluw-mannetje 8 mensen, geen deelnemers, een bandje afdraaiden terwijl hij toch al zong.

j.w.

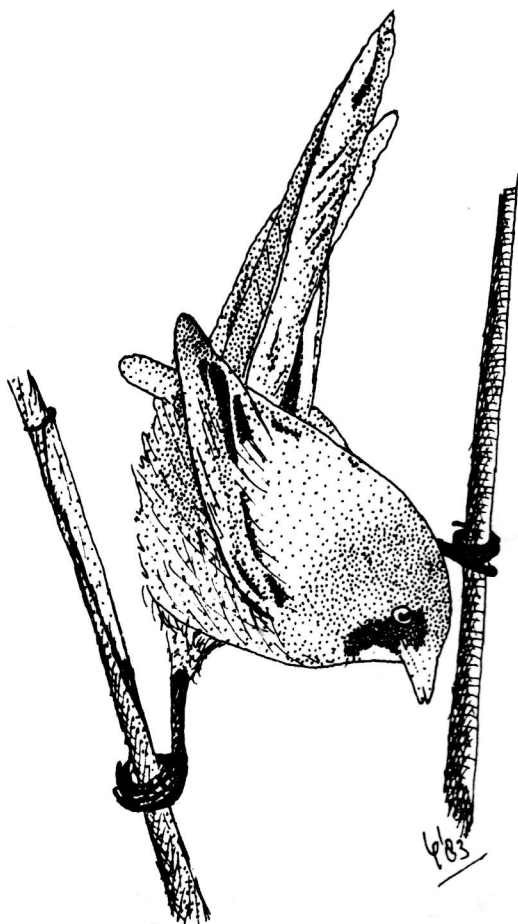
VOGEL - VARIA

**samenstelling:
lex peeters**

Zwarte kraaien; brooddieven en redders in nood.

Op 09 augustus '83 (c.a. 21.00 u.) stond ik aan de rand van de Pan te Hapert naar een groep Kieviten in een ruig weiland te kijken. Vanaf schuin boven me zoekt plotseling een vogel naar beneden tussen de Kievitten, die in paniek wegvluchten. Zo'n 50 meter voor me uit zit een volwassene mannetje Havik op een krijsende Kievit die alweer snel zwijgt. Een buitenkansje om dít af te kijken, zo dacht ik. Achter mij hoor ik "kra-kra" en bijnde Havik zie ik ook al 2 Kraaien die langs hem landen en brutaal op hem toepikken. Als één van de Kraaien dan nog opvliegt en zowat bovenop de Havik wil landen neemt deze de "vleugels". Tot mijn verbazing vliegt de eerst roerloze, tot zwijgen gebrachte Kievit zomaar op alsof er niets aan de hand is en voegt zich bij de groep die een paar weilanden verder zit. Even later doet de Havik nog een poging om een Kievit te slaan, maar hij maakt geen schijn van kans meer en verdwijnt (waarschijnlijk zwaar gefrustreerd) in de bossen. Marco Bakermans.

Havik sloeg Kokmeeuw.

Op 30-11-'83 stond ik bij zonsondergang tussen de Keyenhurk en het Kromven Wulpen te tellen. De Wulpen-slaapplaats telde op dat moment zo'n 500 exemplaren. Meestal komen ze in groepjes van 15 á 45 ex. aanvliegen. Typisch is dat er wel bijna altijd een groep bijzit van zo'n 100 ex. Deze groep komt dan niet zoals gewoonlijk in V-vorm maar in een lange lini aan. Het is meestal een lini van naast elkaar vliegende Wulpen, dus eigenlijk vergelijkbaar met Belgen, die willen ook allemaal voorin de bus zitten. Op grote afstand zie je ze al aankomen, een zwarte, dikke streep aan de horizon, van zo'n 50 m. breed. In de tijd dat ik de Wulpen gadesloeg was er ook duidelijke Ganzentrek. In ruim 1 uur tijd trokken er 4 groepjes west en 2 groepjes noord. Het was al vrij donker toen ik een vrouwtje Havik boven de heide waarnam. Een eenzame Kokmeeuw kwam over, en de Havik zette de achtervolging in. De Kokmeeuw probeerde schreeuwend en manouvrerend de Havik te ontwijken, maar tevergeefs, deze zette definitief (? ,red.) in de Kokmeeuw. Ik zag de Meeuw met 1 hangende vleugel over een afstand van 50 m. tussen de bomen zweven. Want

het was zo donker geworden dat ik de Havik niet meer kon onderscheiden. Ik ging zoeken en vond de Havik, die opgeschrikt wegvloog bij zijn prooi. Een klein rood vlekje op de borst was het enige wat de doodsoorzaak nog verraadde. Het was een 1ste jaars vogel. Ik liet de de Kokmeeuw achter voor een nieuwe predator en keerde tevreden huiswaarts.

Geert Sanders.

Het zijn de kleine dingen die 't 'm doen.

We weten allemaal dat je als vogelaar op alles moet letten, want het zijn vaak de kleine dingen die 't 'm doen.

Zo ook het alarmeren van vogels. Dit doen ze natuurlijk niet voor niets, er dreigt gevaar, meestal in de vorm van een roofvogel of uil.

Als we goed op dat alarmeren letten kunnen we vaak leuke dingen ontdekken zoals Steenuiltjes en.....

In het voorjaar stond ik met mijn vader de Duiven te melken, toen de Duiven die nog in het hok zaten op een bepaalde manier omhoog begonnen te kijken. "D'r zal wel ne Klampert in de lucht zén", werd al opgemerkt. En ja hoor, na wat zoeken werd een Rode Wouw ontdekt die rustig zijn rondjes aan het draaien was.

Zo ook een paar weken geleden. Ik stond 's morgens voor school nog rustig wat te keuvelen over pillen en poeders toen mijn aandacht getrokken werd door een groepje Kauwen. Ze vlogen luid Kauwend omhoog. En ja hoor, daar hadden ze hem al ingesloten, de Rode wouw. Deze vloog echter vrij snel weg, stevig balend van deze luidruchtige plaaggeesten.

Zo zie je maar, dat je aandacht eigenlijk nooit mag verslappen!

Pieter Wouters.

Iets over het voorkomen van Vissen op de Kleine Beerse.

Op 09 september '83 liep ik enkele kilometers langs de Kleine Beerse, ter hoogte van Vessem. De rede hiervoor was, dat het water van de beek zodanig gezakt was, dat dit interessant kon zijn voor vogels. Op enkele plaatsen stond de Beerse zelfs geheel droog. Af en toe zag ik een grote vis boven komen, die bij het wegzwemmen een ware vloed veroorzaakten (Visserlatijn). Totaal heb ik zeker zo'n 20 grote Karpers over een traject van 2 kilometer gezien.

Ik besloot terug te gaan met netten en kreeg Pieter Wouters zo ver, om mee te gaan. We vingen in een uur tijd de volgende vissen;

KARPER;	1 ex., 40 c.m. (enkele kg.)
	1 ex., 30 c.m.
	1 ex., 33 c.m.
	c.a. 40 ex., +6 c.m.
STEKELBAARS;	honderde ex. (drie-doornige)
RIVIERGRONDEL;	1 ex., 15 c.m.

Alle vissen kregen, na gemeten te zijn, weer de vrijheid.

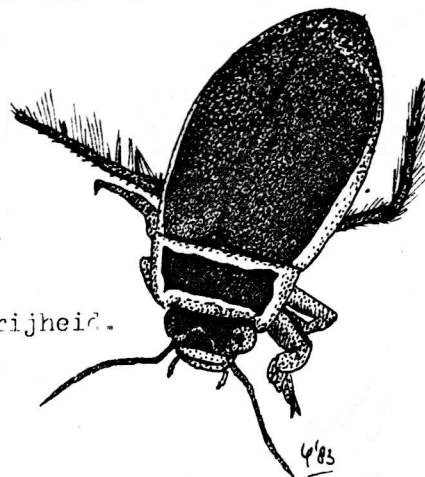
Geert Sanders.

Wie is er de baas, thats the question.

Op 06-09-'83 zweefde een vrouwtje Bruine kiekendief boven het Kleine meer te Vessem, zo op 't eerste gezicht op zoek naar een uitrustplekje. Als uit het niets duikt er een volwassen vrouwtje Sperwer op de Kiekendief af, die amper kon uitwijken. Enkele minuten lang volgde nu een schouwspel, waarbij de Sperwer steeds boven de Kiek uit probeerde te zweven om er dan op te duiken. Dit ging net zo lang door tot de Kiekendief naar het Groot meer vloog, waarna de Sperwer in een boom neerstreek en het ven verder in de gaten hield.

Ergens in april stond ik achter bij 't Groot meer en wou naar 't water lopen. Uit de begroeiing kwam plotseling een stem; "hé, wilde wellus daar blijven, want ge verstoord alles!" Dan maar terug, god weet wie 't is. Door m'n kijker zie ik wel wat groene kleding en een enorme teletoeeter. Nou, dan maar naar 't Klein Meer.

Marco Bakermans.

Wil Cox uit Bladel schoot prachtige vos

penbedrijf van Duis bood zich zo'n buitenkansje aan. Zeker attent geworden door de reuk van kippenafval, dat er wellicht een begerig maaltijdje te verorberen was, is deze vos al opgemerkt door een passerende landbouwer.

Het jagend viertal zag een dier dat groter was dan een haas of konijn en toen het op de loop ging, zag men dat het een vos was. Wil, net zo zeker van zijn schot als toen hij bij V.V. Bladella in de spits veel doelpunten maakte, legde aan, schoot... en de vos was geveld.

Met glunderende gezichten kwamen de jagers bij Trees Cox-Maandonks aan en die had warempel wel zin in die fraaie pels met die mooie gevulde, ronde staart. Maar zij zou hem niet dragen, die mooie pels, want het dier zal worden opgezet als een jachttrofee van Wil en Hein Cox.

Het is zeker al vele jaren geleden dat een vos 'het haasje' was van een jachtpartij. Erg veel komen er niet meer voor in deze omgeving en daarom is een Reintje wel een erg begeerde jachttrofee.

Zaterdag ging Wil Cox met zijn neef Hein en nog twee zgn. 'drijvers' proberen om wat wild buit te maken. Een erg fijne hobby, zeker met zo'n prachtig herfstweer. Zeker hadden ze er niet op gerekend om zo'n buit te bemachtigen, te meer omdat ze niet in een bosgebied bezig waren.

Op Klein Terkooyen dicht bij het kip-

Er zijn er gelukkig nog...

Vier trotse gezichten keken mij vorige week vanuit de Kempnaer aan. Ik dacht meteen, die moeten iets geweldigs gepresteerd hebben. Maar wat deed dan die dode vos in hun handen. Dat werd me even later wel duidelijk. Het was zoals ze zeiden: 'een zeldzame vos, een pracht exemplaar, en een buitenkansje om zoiets nog te schieten'. Waar blijven die mooie verhalen van de jagers over het reguleren van het wild, en zorgen dat alles in evenwicht blijft?

Meestal brengen ze alles uit evenwicht, want anders valt er niet genoeg meer te schieten. Aan de verdorven mentaliteit van veel jagers valt niet veel meer te doen. Maar wat moeten veel lezers van de Kempnaer wel denken. Moeten zij denken dat zo'n mentaliteit normaal is!

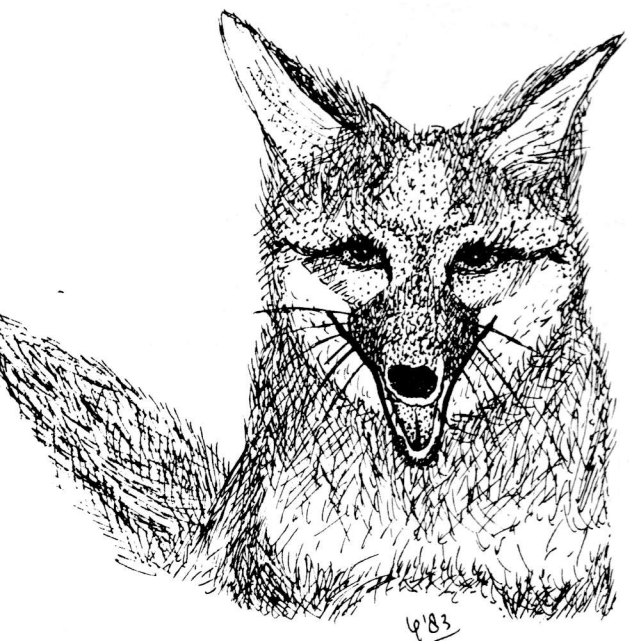
De vos is een zeer uitgekende regulator. Dit zal geen enkele mensjager ooit kunnen overtreffen. De te grote aantallen fazanten en konijnen brengt deze terug tot een normale populatie, waarbij zieke en zwakke exemplaren een groot percentage van de buit vormen. Echter het hoofdvoedsel van de vos bestaat uit muizen, maar ook insecten en bessen behoren tot zijn menu.

Door dit perfect reguleren, zal de boer veel minder schade aan zijn gewas ondervinden en ook de jager zal minder in hoeven te grijpen. Maar daar zit nu het grote knelpunt, 'de schietgrage jager'. Logisch dat veel jagers een hekel hebben aan vossen. Vooral wanneer ze jaarlijks hun portie gekweekte, makke fazanten in de natuur 'vrij' laten. Die dwalen dan als een stel kippen door de natuur. Het ligt voor de hand dat deze fazanten een gemakkelijke prooi kunnen vormen, voor de vos. Maar dat is geen verwijt aan de vos, maar aan de jagers. De natuur is warempel geen kippenhok. De vos is altijd al de zondebok geweest. Zelfs nu nog worden deze dieren met wrede klemmen gevangen.

De jonge vossen worden zelfs uit hun eigen hol gegraven en in koele bloede vermoord. Tientallen jonge vossen zijn zo de laatste jaren, hier in onze eigen Kempen, aan hun einde gekomen. De vos wordt letterlijk in de kiem gesmoord. De plezierjager duldt geen concurrentie! Laten we hopen dat de vos op korte termijn beschermd zal worden. En mocht om wat voor redenen dan ook een afschot noodzakelijk zijn, laten we dan hopen dat alleen kundige mensen op passende wijze deze vossenstand wat reduceren, in plaats van domweg te schieten wat men tegenkomt.

Gelukkig zijn er al een aantal mensen, en hun aantal neemt gelukkig toe, die de vos in hun jachtterrein accepteren. Dat zijn mensen met wat gevoel en inzicht in de natuur.

G. Sanders, Hoogeloon.

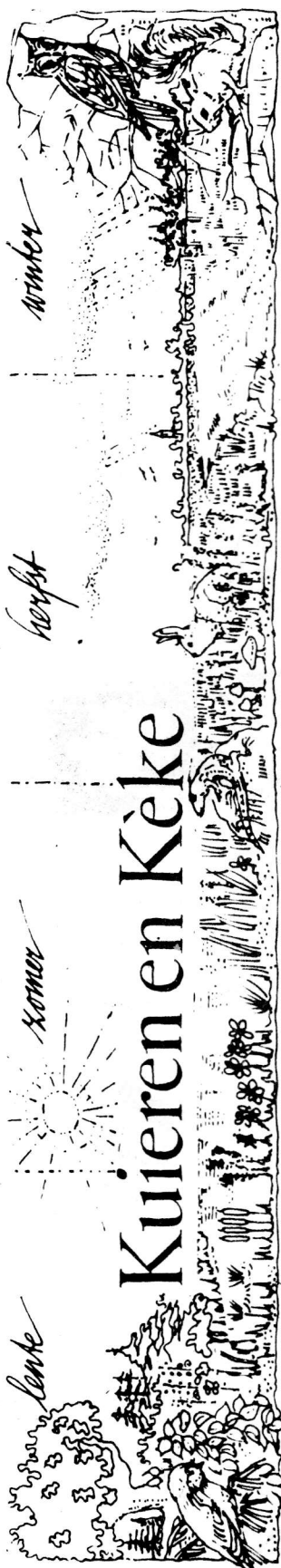

Lente

Komen

Herfst

Winter

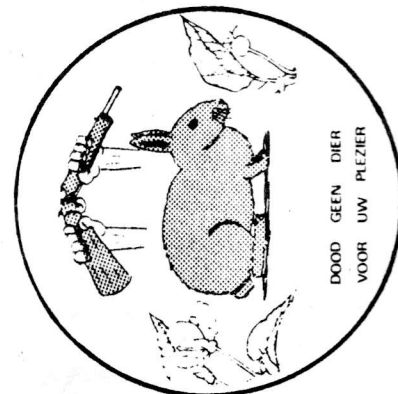
Kuieren en Kèke

Wie is het haasje?

In de Kempenaer stonden de afgelopen weken twee berichten, die allebei de vos als hoofdperson hadden. Nogal wat lezers belden mij verontwaardigd op, vanwege het eerste bericht, dat meldde, dat Wil Cox uit Bladel een prachtige vos gesloten had. Vier volwassenen toonden trots het dode dier. In die periode was ik in Frankrijk, zodat ik niet meteen kon reageren. Gelukkig nam G. Sanders uit Hoogeloon mijn taak uitstekend over met een bondig en goed artikel, dat van de redactie van de Kempenaer, even gelukkig een goede plaats kreeg in de krant. Het past mij dan ook G. Sanders hartelijk te bedanken.

Het hierboven afgedrukte vignet is gemaakt door Karel Franken uit de Weebosch, een jongeman van zestien, die respekt heeft voor alles wat leeft en wat meer

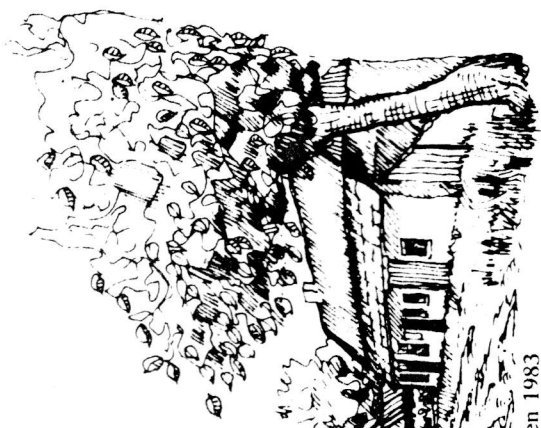
van dit soort akties is natuurlijk niet te meten, maar het laat aan duidelijkheid niets te wensen over. Karel, ik wens je alle succes en ik hoop dat veel mensen je voorbeeld zullen navolgen. Misschien steekt de een of ander er nog iets van op. Wat ik persoonlijk over de jacht denk, heb ik al diverse keren in deze rubriek uit de doeken gedaan. Toch wil ik er nog één keer op terugkomen. Met een beetje goede wil kan ik begrip opbrengen voor een jager, die in de streek die hij goed kent een paar konijnen of een - meestal half tamme - fazant schiet. Veel moeilijker wordt het voor mij, als het om de jacht op patrijzen en hazen gaat, want die dieren worden snel schaarser. Waar ik mijn buik echt goed van vol heb zijn de jagers die met een grote club, goed in de kleren gestoken en met een duur geweer, écht om de lol, zo nu en dan het veld intrekken en schieten wat voor de loop komt.

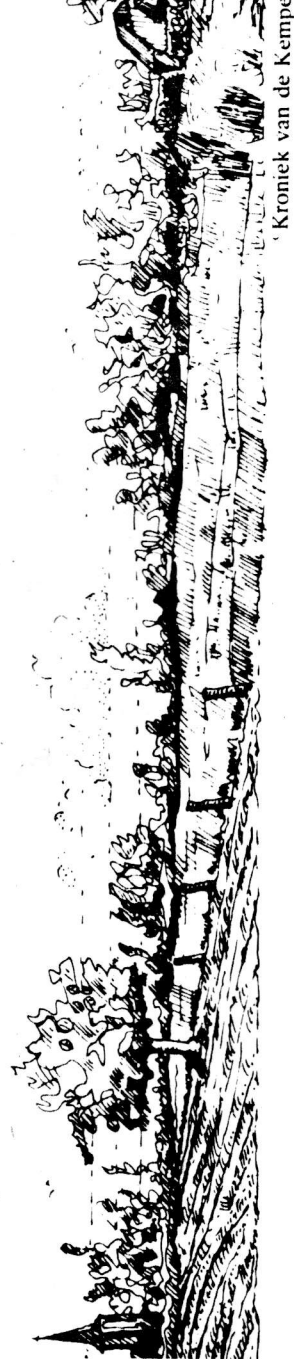
is, die de moeite neemt dit respekt uit te dragen. Vooral in gebieden waar regelmatig drieffjachten worden gehouden, - je weet wel, met dertig man achter één haas of fazant aan - plakt Karel dit vignet op weipalen en boomstammen. Het effect

Het lijkt erop dat zij hun frustraties, opgelopen in hun werk, moeten afreageren op weerloze dieren. Dom vind ik zonder meer de jacht op bunzing, vos, havik, sperwer, buizerd en torenvalk. Zij zorgen voor een goed evenwicht in de natuur en daarmee zijn ze van groot belang voor het voortbestaan van dier en mens. Het is derhalve puur eigenbelang deze dieren met rust te laten.

's Lands Snobbenspuwer

Kroniek van de Kempen 1983

(advertentie)

voor de flinksten onder ons;

maak jezelf waar; schrijf tijdig in voor;

- KEMPENTOCHT - '84

(o.l.v. hopman jacobs)

GEEN LUXE ; ZWARE TOCHTEN , EN.....

© "Lexia Pétypsittacus" - productions.

----- 'S AVONDS ; MOE , MÁÁR VOLDÁÁN ,
EEN VERDIENDE NACHTRUST
IN DE VRIJE NATUUR !!

Dere tweede afl. werd gesubsidieerd door ;

- "Lekkerwarm"; tweepersons slaaprakker; écht Eiderdons
- "Netecht"; "opblaasbare poppen.
- "Amour"; sensuele lingerie, Eindhoven.
- "Naturex"; rubberfabrikaten, Helmond
- + "Brilcentrum '60+co; ruim assortiment monturen zestiger jaren.

HEIKIKKER IN DE KEMPEN. 1983.

De heikikker is vrijwel alleen waar te nemen, vanaf half maart tot en met half april. Daar komt nog bij dat het geluid nou niet bepaald volumerijk is. Dus de kans dat deze kikker niet waargenomen wordt is zeker niet gering. Het geluid dat wordt omschreven als een lege fles die onder water omgedraaid wordt 'een soort gebubbel,, vind ik erg gelijkend. Ook kent de heikikker nog een ander geluid. Zoiets als waup, waup. Op afstand lijkt het geblaf van een hond. De heikikker roept ook wel overdag, maar dan valt het niet zo op, vooral als men niet bekend is met het geluid. Het viel me op dat er van de verspreiding van de heikikker niet zo veel bekend was. Voorheen wist ik ook maar enkele plaatsen waar de heikikker ooit waargenomen was. O.a. op het Groot Meer en de Reuselse Moeren. Dit jaar echter heb ik in de geschikte tijd wat vennen in de avond en nacht bezocht. Tot mijn verbazing nam ik maar liefst op 11 plaatsen heikikkers waar. Een 4 a 5 tal vennen bevond ik negatief, terwijl een zeer groot deel ononderzocht bleef.

HIER VOLGEN WAT WAARNEMINGEN.

Rouwven.

27-3

op
Verschillende plaatsen heikikkers gehoord. Ook nam ik 6 ex waar, en enkele eierklompen.

04-4

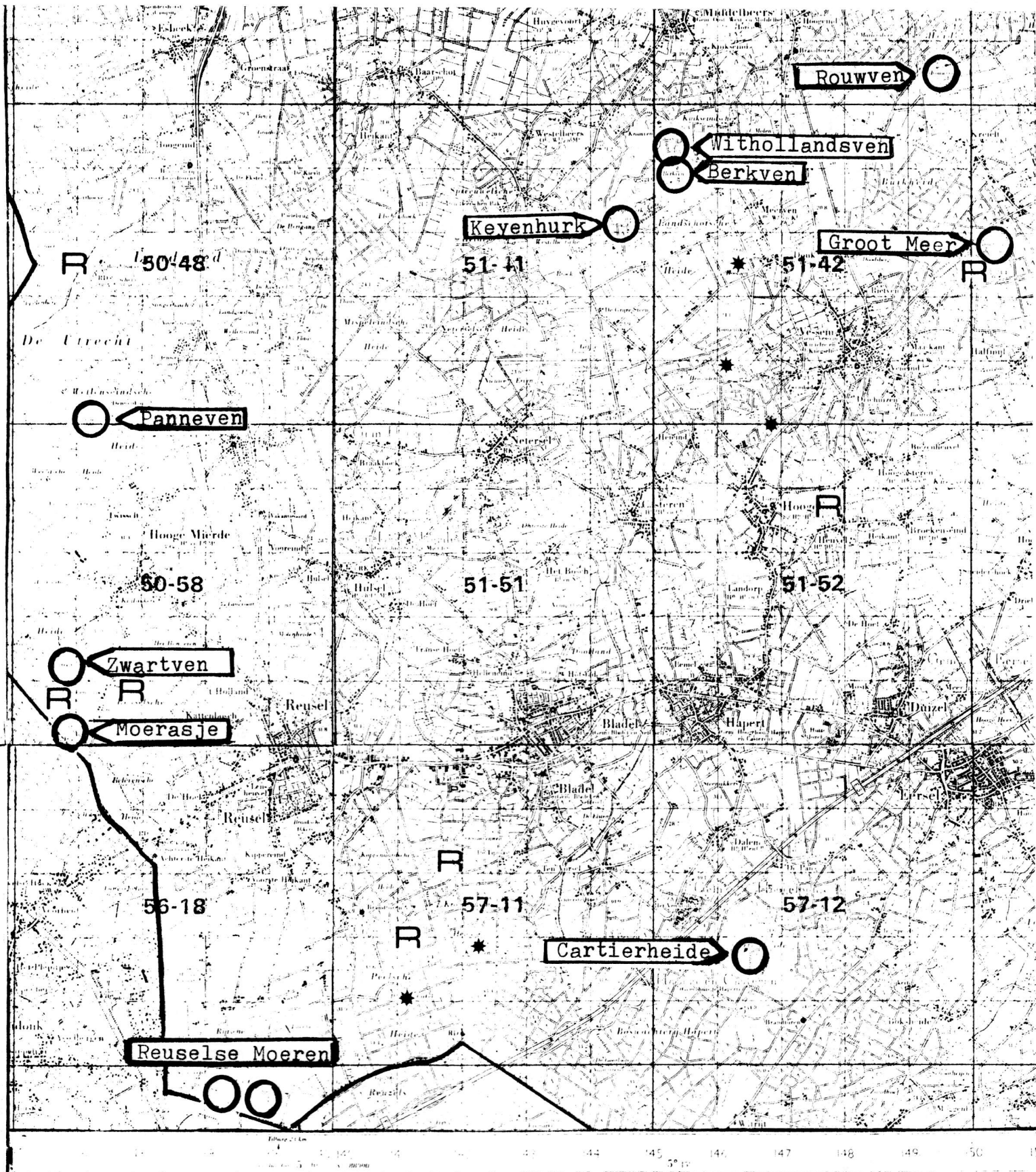
Zeker een tiental mannetjes horen roepen. Ook zag ik zo'n 25 ex zitten, of zwemmen. Op 1 plaats zelfs 8 ex als het ware op een hoop tussen de eierklompen in. Totaal zag ik zo'n 50 eierklompen.

Groot Meer.

27-3

Op verschillende plaatsen roepend. Ook enkele ex op zicht waargenomen.

- Beuven. 28-3 Enkele ex roepend overdag. Waarn. P.Wo. en ondergetekende.
- Keyenhurk. 31-3 1 mannetje roepend ten zuiden van het ven.
- Reuselse Moeren. 09-4 Op 8 totaal vershillende plaatsen heikikkers horen roepen.
- Zwartven. 09-4 Op grote afstand hoorde ik ze al roepen. Op tientallen plaatsen nam ik ze waar. Zeker een honderdtal roepende mannetjes. Rond heel het ven verspreidt was de heikikker te horen. De omtrek van het ven was nu abnormaal groot, dit kwam door de zeer hoge waterstand. De kikkers vonden uitstekend dekking tussen de hoge ondergelopen pijpestrootje. Het was vrij moeilijk de kikker waar te nemen, en meestal bleef dat ook beperkt tot het zien van wëgzwemmende pootjes. De waterstand was zo hoog dat een aangrenzend weiland voor een groot deel ondergelopen was.
- Panneven. 09-4 Op 3 vershillende plaatsen heikikkers gehoord. Ook 1 ex in de hand gehad.
- Moerasje. 15-4 1 k.m. ten zuiden van het zwartven. enkele ex gehoord. Ook eiklumpen waargenomen. Waarn. Wim/Jo v/d V. en ondergetekende.
- Berkven. 10-4 Op 3 a 4 plaatsen waargenomen.
- Withlandsven. 10-4 Op 4 plaatsen waargenomen. De heikikker zal zeker wel op alle vennen van de Landschotse Heide voorkomen.
- Cartierheide. 11-4 Op 1 plaats ten westen van het ven. Marco vertelde mij dat hij al verschillende jaren achtereen 1 ex waarnam ten oosten van het ven.
- Malpie. Maart. Zeker 3 mannetjes roepend. Door P. Wo.

HEIKIKKER: Plaats waar er roepend zijn waargenomen.

NEGATIEF: Wel onderzocht maar geen Heikikker of Rugstreepad waargenomen.

RUGSTREEPAD: Plaats waar er roepend zijn waargenomen.

Heikikkers waarnemen.

Als er in 1984 wat mensen zijn die wat Heikikkers willen waarnemen vormt dit geen probleem. Wel moeten ze er dan enkele avonduren op uit. En wel eind maart begin april. Alleen in deze paar weken is het makkelijk de Heikikker te horen of te zien te krijgen. Na deze tijd is het zeer moeilijk om dit beest nog waar te nemen.

Als men het geluid niet kent is het verstandig om eerst te luisteren op plaatsen waar ze vrijwel zeker voorkomen. Ik denk dan aan het Zwartven- Beuven- Rouwven e.v.t Malpie of Reuselse Moeren (zie kaartje).

Het is bekend dat de Heikikker zijn eieren graag in ondiep water afzet, wat vaak verdroging tot gevolg heeft. Mogelijk is, dat het trieste natte voorjaar van 1983, zeer gunstig is geweest voor de Heikikker. Laten we hopen want het aantal plasjes en vennetjes neemt zienderogen af. En ondergelopen weilanden drogen meestal zo snel weer uit dat dit weinig bijdraagt tot het behoud van de Heikikker.

Het ligt in mijn bedoeling om voor dit jaar '84 weer een heel stel vennen enz. onder de loep te nemen. En wel op de aanwezigheid van Heikikkers of Rugstreeppadden.

Omdat het werkgebied van de V.W.G. erg groot is zou het leuk zijn als er wat meerdere mensen enkele avonden op uit trokken. En dan wel eind maart begin april. Op 1 of 2 avonden kan men al een aanzienlijk aantal plasjes, moerasjes, maar vooral heidevennen onderzoeken. Met een beetje geluk kan men tijdens deze tochten ook nog Ransen Bosuilen of zelfs porseleinhoenen waarnemen. Het beste kan men uiteraard avonden uitzoeken met weinig wind, zodat de Heikikkers al op honderden m te horen zijn.

Rugstreeppadden zijn tot ver in de zomer nog te horen, zelfs op km. afstand. Soms wordt dit geluid verward met het geluid van de nachtzwaluw.

WAARNEMINGEN DOORGEVEN.

Graag zou ik waarnemingen van rugstreeppadden maar vooral van Heikikkers ontvangen, zodat alle nieuwe en oude vindplaatsen gepubliceerd kunnen worden in 1 van de volgende Blauwe Klauwieren.

Graag de coördinaten doorgeven. Of anders gewoon op een kaartje intekenen, en zoveel mogelijk gegevens doorgeven over het biotoop, geluid, vindplaats enz.

Ook de zekerheid van de waarneming is belangrijk. B.v alleen geluid gehoord, en hoe vaak. Of ook enkele ex op zicht waargenomen. Vooral in de paartijd is het mannetje van de Heikikker erg blauw, en dan makkelijk van de Bruine kikker te onderscheiden. Ook het geluid van de Bruine kikker is minder goed hoorbaar.

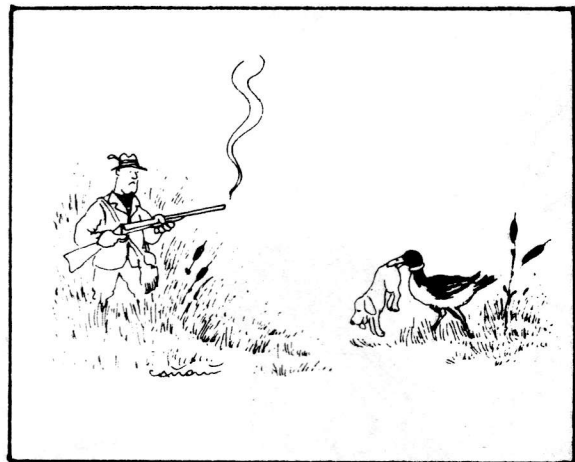
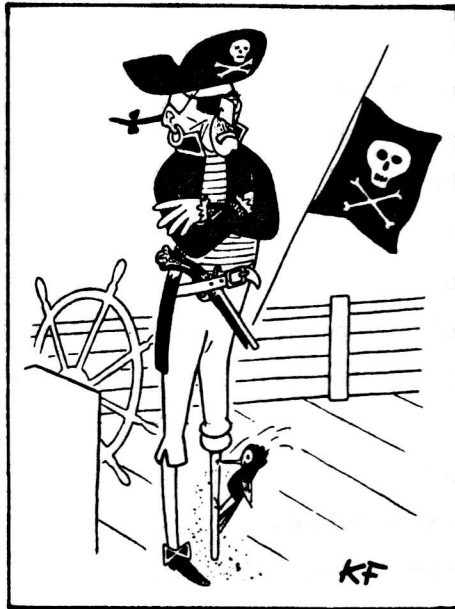
Alle waarnemingen worden aan het R.I.N. doorgegeven. Ook de VWG. houdt een archiefje bij.

SUCCES.

Geert Sanders.

Wist u ...

d a t:

- Door:

ALBERT VRIJALDENHOVEN

onze rubriek met 2 man is uitgebreid en wel in de personen van Piet van Happen en Bob van Wijk.

de volgende keer wist u dat verschijnt met een nieuwe voorpagina, toegezegd door de nieuwe VWG ontwerper Fred Geven.

u Korhoengegevens vanaf 1900 moet opsturen naar Lex Peeters, vooral eigen waarnemingen rond de eeuwwisseling zijn nog schaars en dus welkom.

we met de ledenvergadering voortaan stoelen te kort komen en dus ook maar één bakkie koffie.

om Geert in zijn boks te laten plassen je een paar gieren moet laten vallen.

het Hammond weekend er weer opzit.

er door de weekendgangers weer knap gegeten is.

dit een pluim is voor alle mensen uit de keuken.

Bob van wijk de mosselen eerst dronken voerde.

dit aan de eters goed te merken was.

zodoende de vwg 's-avonds zonder bier zat.

er misschien daarom 's-morgens maar enkele vogelaars present waren.

Maarten, Jack, Geert en Marco een zeer proffessionele presentatie van de vwg hebbeb gegeven.

Albert in België lekke banden heeft gehad.

hij deze bij een velomechaniker heeft laten maken.

we op de Loozerheide twee grote zaagbekken hebben gezien.

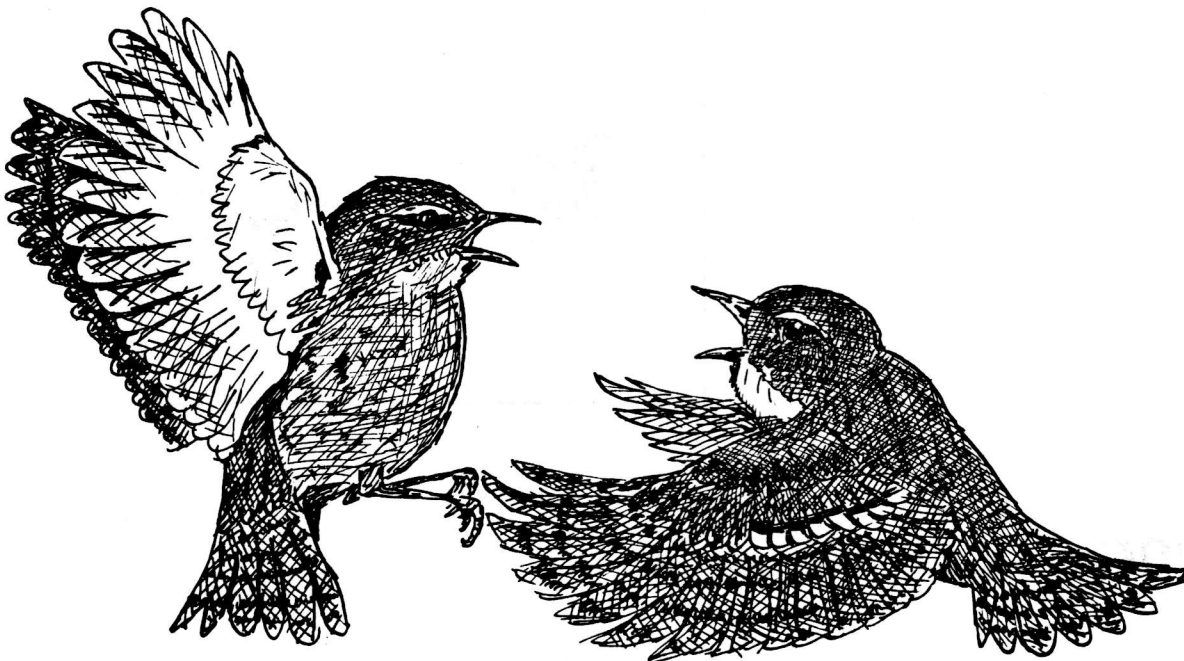
dit via de wiewaal nog wel eens een staartje kan krijgen.

er sommigen nog duizelen van de borden verboden toegang en jagen.

er in het varkensbos veel varkens rondliepen.

er een prachtige streeplijst was gemaakt.

die gemaakt was om te strepen.

C. Asselink 83.
WINTERKONINGEN.